

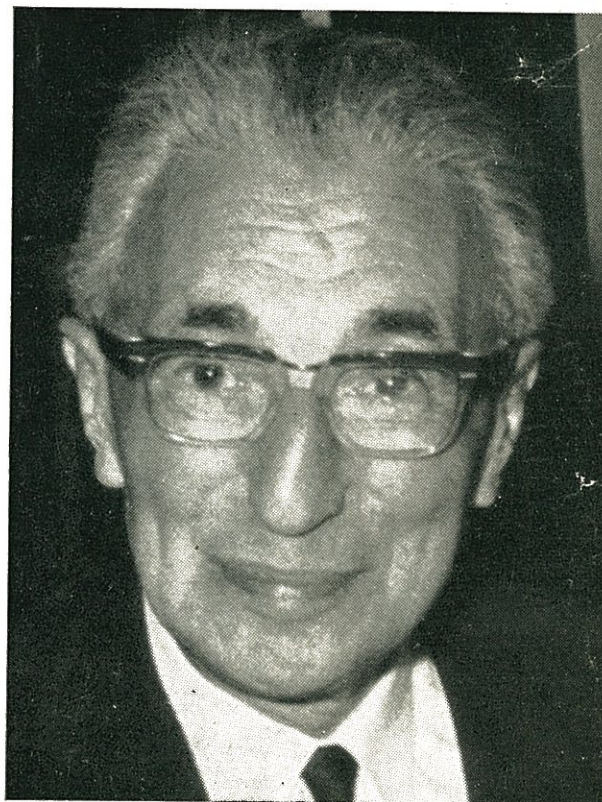
Ir. A. Aronsohn c.i. overleden

In het Bouwcentrum te Rotterdam, waaraan hij op meer dan een wijze ten nauwste verbonden was, werd het bericht van ir. Aronsohns verscheiden met ontsteltenis ontvangen. En wel om meer dan een reden.

Arthur Aronsohn was in de eerste plaats een goed mens, een man met vele vrienden en een man die velen tot vriend was. Een vriend in de werkelijke zin van het woord. De kring om hem heen beperkte zich geenszins tot vakgenoten en zakenrelaties. Zij strekte zich integendeel veel verder uit. Hij kocht van kunstenaars ook als hun werk niet in zijn interieur paste. Hij deed dat om te helpen, om te steunen om verder te gaan op de moeilijke weg van de nog niet volledig erkende. Is het een wonder dat men ook voor charitatieve doeleinden niet tevergeefs bij hem aanklopte?

Aronsohn was ook een vriend van het Bouwcentrum. Ik mag wel zeggen dat hij een zwak voor onze stichting had. Hij was de eerste die zich als lid liet inschrijven. Deed hij dat ook omdat hij meende ons te moeten helpen? Was het zijn goede hart? Of behoorde hij destijds tot de weinigen die iets zagen in de toen nog prille stichting, aan het nut waarvan vele anderen aanvankelijk meenden te moeten twijfelen? Wij zullen het nooit weten. Maar wij zullen altijd met waardering blijven denken aan de morele en daadwerkelijke ruggesteun die zijn lidmaatschap betekende.

Hij toch was meer dan zo maar een lid, zo maar een belangstellende, zo maar een belanghebbende. Hij was een man die er wat voor over had. Dat bleek toen hem naderhand gevraagd werd lid en voorzitter te worden van de technische redactiecommissie van het weekblad BOUW, dat al evenzeer zijn belangstelling had. Hij deed het graag en jaren lang was hij achter de schermen een kundig en toegewijd adviseur die de vraagstukken waarover geschreven diende te worden scherp zag en helder wist te formuleren. Zijn denkbeelden zijn voor dit blad van onschatbare waarde geweest, want zij kwamen voort uit liefde voor het vak dat hij gekozen had.

Een goed organisator was hij ook. Dat bleek wel uit de wijze waarop hij zijn bureau leidde en uit het tempo waarin het groeide. Wij hebben dat ook ondervonden in het nauwe contact dat wij met hem hadden in zijn hoedanigheid van adviseur bij de bouw van het Bouwcentrum. Hij stond de architecten terzijde bij de bouw van het eerste, het tweede en het derde gebouw voor onze stichting. En hij nam in perioden tussen twee gebouwen belangeloos deel aan de studies voor de verdere voltooiing van ons gebouwencomplex. Zo heeft hij ons vele diensten bewezen. Zijn naam zal bij ons de glans behouden die inherent is aan zijn betekenis als mens, als ingenieur en als organisator.

Ir. J. VAN ETTINGER

Drie dagen na zijn 68ste verjaardag is in de avond van 31 augustus jl. in zijn woning te Driebergen overleden ir. A. Aronsohn c.i., raadgevend ingenieur te Rotterdam.

Arthur Aronsohn werd op 28 augustus 1896 te Amsterdam geboren. Na de middelbare school ging hij aan de Technische Hogeschool te Delft studeren, waar hij de graad van civiel ingenieur verwierf. Om zich verder in het vak te bekwamen ging hij enige jaren werken bij enige grote aannemingsmaatschappijen die zich bezig hielden met gewapend-betonconstructies. Daarna was hij een tijdlang verbonden aan enige overheidsdiensten.

In 1927 achtte hij de tijd gekomen om zich zelfstandig te vestigen als raadgevend ingenieur. Hij deed dat te Rotterdam, waar hij al heel spoedig belangrijke opdrachten verwierf. Zo adviseerde hij vóór 1940 bij de bouw van het Atlantic House,

van de Academie voor Beeldende Kunsten en Technische Wetenschappen, van het flatgebouw aan de Schiekade, van het St. Franciscus-gasthuis en van talrijke scholen. Hij beperkte zich niet tot gewapend beton, maar adviseerde ook bij staal- en andere bouwconstructies, bijvoorbeeld bij de bouw van scheepshellingen, kademuuren, kraanbanen enz. Allengs kreeg hij ook buiten Rotterdam bekendheid. Zijn belangrijkste opdracht buiten de stad vóór de oorlog was de constructie van de Fordfabriek aan het Noordzeekanaal bij Amsterdam.

Na 1945 stroomden de opdrachten in zulk een overstelpende mate naar hem toe dat zijn bureau zich aanzienlijk uitbreidde. Zo adviseerde hij o.m. bij de bouw van vrijwel alle grote magazijnen aan de (oude) Binnenweg en verscheidene andere warenhuizen, het Centraal Station, het Bouwcentrum, het Rijnhotel,

het Concertgebouw. Buiten Rotterdam werkte hij o.a. mee aan de bouw van de provinciehuizen te Arnhem en in Den Haag, aan de uitbreiding van de Technische Hogeschool te Delft en de bouw van de Technische Hogescholen te Eindhoven en te Enschede. Hij adviseerde voorts bij het ontwerpen van de eerste grote ondergrondse garage te Rotterdam, waarvan de bouw thans in volle gang is, en van de nieuwe Economische Hogeschool, waarvan de bouw zojuist is begonnen. Verder was hij adviseur bij de bouw van de spoorwegpostkantoren te Rotterdam en te Amsterdam, van de Wereldomroep, van het kantoorgebouw van Van Ommeren. Hij had uiteraard zijn deel aan het herstel en de uitbreiding van talrijke scheepswerven en andere bedrijven en de totstandkoming van nieuwe fabrieken in de haven van Rotterdam en in het Botlekgebied: Nieuwe Matex,

Imperial Chemical Industries, Borax e.a.

De voortdurende toeneming van de werkzaamheden noopte hem enige jaren geleden zijn als eenmansonderneming begonnen bureau om te zetten in een naamloze vennootschap onder de naam ir. A. Aronsohn c.i. Raadgevend Bureau n.v., dat gevestigd werd in een dier grote kantoorgebouwen aan de Coolsingel. Tot mededirecteuren werden benoemd ir. H. J. J. Engel en de heer A. F. Versteeg.

De heer Aronsohn had een grote belangstelling voor het maatschappelijk leven, hetgeen tot uitdrukking kwam in zijn lidmaatschap van vele commissies; o.m. was hij voorzitter van de technische redactiecommissie van BOUW. Buiten zijn vak interesseerde hij zich bijzonder voor kunst. Hij telde onder zijn vrienden vele kunstenaars, vooral schilders.